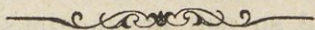

JAKOB MAKSIMILIAN,

po božjem vsmiljenju Lavantinski škof,

pristojnik sedeža sv. Očeta, doktor bogoslovja itd.

vsem vernem svoje škofije pozdrav in blagoslov v Gospodu!

Sveti oče Piji IX. so po svoji oblasti kot poglavar cele katoličke cerkve sklicali vesoljni cerkveni zbor v Rim, ki se ima začeti letos 8. decembra to je: na dan brezmadežnega spočetja sv. Device Marije.

Da bi preimenitnemu ino za ves kerščanski svet prevažnemu početju božjega blagoslova ne manjkalo, so sv. Oče z apostolskim listom od 11. aprila 1869 za čas od 1. junija t. l. do končanja sklicanega cerkvenega zbora tudi dovolili popolnoma odpustke (kakor v sv. letu) onim vernim, ki bodo prejeli vredno sv. sakramente in opravili dobre dela za prejemo teh sv. odpustkov naložene.

Sv. Oče pišejo: „Naj bi Bog toliko rajši vstregel našim željam ino vslišal naše prošnje, smo sklenili, vneti gorečnost in pobožnost vsih vernih in tako sprostiti v združeni molitvi pomoč Vsegamogočnega in luč nebeško, po kateri naj bi zamogli v tem zboru vravnati vse tako, da se pospeši blagor vsega kerščanskega ljudstva, prid, večja čast in sreča katoličke cerkve ino mir. In ker je gotovo, da so prošnje ljudstva Bogu toliko prijetnejše, kolikor bolj iz čistih, to je: brezgrešnih src izvirajo, smo sklenili, nebeške nam v razdelitev izročene zaklade z apostolskoj radodarnostjoj vsim vernim kristijanom odpreti, da se bodo tako h pravi goreči spokornosti zbudjeni in po sv. sakramentu pokore grehov očiščeni toliko bolj zaupljivo božjemu tronu približevali.“

Predragi moji, morebiti marsikdo zmed vas ne ve, kaj je cerkveni zbor; zatorej vam hočem na kratko razložiti: 1. kaj da je vesoljni cerkveni zbor; 2. zakaj da cerkev taki zbor sklicuje in 3. kakošne ste nja cena ino veljavnost za katoličana.

1. Vesoljni cerkveni zbor (shod, zberališče) je, kakor že beseda kaže zbor vesoljne učeče cerkve, to je: zberališče vsih škofov celega kerščanskega sveta kot naslednikov apostolov pod predsednikom rimskim papežom, naslednikom sv. Petra, katerega je Izveličar pooblastil, pasiti vso verno čredo. (Joan.: 21. Mat. 16, 18, 19.)

Rekel sim, da vesoljni zbor je zbor vsih škofov celega sveta. Razumite pa, da ni neobhodno potrebno ino da skoraj mogoče ni, da bi prišli prav vsi škofi h zboru; pa poklicani morajo biti v zbor vsi škofi, kolikor jih je; kajti so oni vsi od sv. Duha postavljeni vladati cerkev božjo. (Djan. apost. 20, 28.)

So li potrebni vesoljni cerkveni zbori? Potrebni so, pa ne tako, da bi cerkev brez njih obstati ne zamogla; tode v posebnih časih so oni jako koristni ino blagonosni.

Zakaj pa cerkveni zbori niso neobhodno potrebni? Zato ne, ko zamore vesoljna učeča cerkev, to je: splošnost katoličkih škofov, razsoditi ali do-

ločiti reči vso cerkev zadevajoče, da si tudi škofi niso na ednem mestu zbrani; ino sicer, ako škofi — vsak iz svoje škofije — tedaj razpostavljeni po vsim katoličkem svetu svojo mnenje o zadevajoči reči na znanje dajo ali razodenejo. Imenuje se to: enomiselnost ali zložnost razpostavljene cerkve Kristusove (consensus ecclesiae dispersae).

Zakaj so pa vesoljni zbori cerkvi vendar le jako koristni? Zato so koristni, ko se po vesoljnem zboru namen cerkve včasih dokaj laglje, hitreje ino krepkeje doseči da, kakor po posvetovanju ali sklepanju škofov po svetu razpostavljenih. V vesoljnem zboru so škofi zbrani kot stebri ino priče ustnega izročila vsih svojih škofij ali cerkev. V takem zboru se škofi med seboj v vsih zadevajočih rečeh laglje in hitreje pogovorijo ino porazumijo.

Vesoljni cerkveni zbori se le redko kdaj sklicujejo. Vzrok temu je, da imajo cerkveni zbori mnogih zaprek ino težav.

Kako daljni ino težavni so poti pre mnogim škofom h cerkvenim zboru; pre mnogo ovčic Kristusovih ostane koliko toliko zapuščenih, kadar njih škofi cele mesce, ja clo leta zborujejo; koliko je škofov, katerim starost ino betežnost branite, podati se v cerkveni zbor. Te ino druge težave so vzroki, zavoljo katerih se vesoljni cerkveni zbori le redko kedaj ino le zavoljo posebno važnih vzrokov sklicujejo.

2. Zarad kakošnih vzrokov se pa sklicujejo in z kakošnega namena se obhajajo cerkveni zbori? Vzroki vesoljnega cerkvenega zborovanja morejo biti taki, ki zadevajo vso cerkev Kristusovo, naj imenitnejše reči vesoljne cerkve ali cele krščanske družbe. Tudi namen ali cil takega zborovanja mora biti občen ali vesoljen, ker ja tudi sklepi ino določbe takega zbora vse verne po vsim svetu zavežejo. Že beseda vesoljni zbor kaže, da take reči, ki le eden ali drugi del cerkve zadevajo, ne morejo biti predmet vesoljnega cerkvenega zborovanja.

Take splošne cerkvene zadeve ali občni predmeti vesoljnega zborovanja so n. p. odpraviti zmote nasprotnne ali glavnej resnici ali celó temelju kerščanstva, katere se med verne vtepaajo ali se med njimi širijo, izvirajoče ne iz okoliščin posameznih krajev ino oseb, timveč iz krivega duha, — končati stiske, ki cerkev Kristusovo občno tlačijo, — iztrebiti napčnosti, ki so se v cerkev Kristusovo — po njeni človečki strani — vrinile, razbistriti ino v besedi dokončno določiti versko resnico shranjeno v zakladu sv. vere, ako proti cerkvi razpertija ali razdvojenje, itd. Ravno taki so bili tudi vzroki, ki so sv. očeta Pija IX. primorali, novi cerkveni zbor sklicati. Vidili so stiske, ki nadlegujejo cerkev Kristusovo skoraj po vsih deželah sveta; serčno želijo, naj bi bili vsi kristjani, kar je že Jezus prosil nebeškega Očeta (Jan. 17.), ene vere, naj bi zatorej se končalo razkoljništvo, ki kristjane že več sto let moti ino žali.

Zato so sv. Oče razposlali list od 13. septembra 1868, z katerim vabijo v cerkveni zbor vse nekatoličane (protestante), so poslali tudi povabilni list od 8. septembra 1868 vsim starovercom, to je: vsim od rimskega prestola ločenim kristjanom jutrovih dežel, naj bi tudi oni prišli v sklicani zbor.

Žalibog! da povabljeni priti nočejo. Lepa prilika bi bila v tem zboru h nasprotnem porazumljenju ino koliko veselo bi bilo, da bi prijazno roke si podali ino spravili se oni, ki resnično verujejo včlovečenega Sina Božjega.

3. Kakošne ste pa za katoličana cena ino veljavnost vesoljnega cerkvenega zbora.

Vesoljni cerkveni zbor je katoličanu zastopnik nezmotljive učeče cerkve, to je one cerkve, katerej — kadar uči — je obljubil Jezus svojo pomoč,

je obljubil On — večna resnica —, da ostane pri njej do konca vsih časov, ino ji je poslal Duha resnice, ki jo nikdar zapustil ne bo. (Mat. 28. 20. Jan. 14. 16, 17.)

V vesoljnem zboru je pa zbrana ravno ta učeča cerkev Kristusova, zato so katoličanom razsodbe takega cerkvenega zbora rasodbe Kristusove in Duha božjega, kar so bile tudi razsodbe prvega cerkvenega zbora, kojega so imeli apostoli v Jeruzalemu okoli leta 50 do 52 po Krist. rojstvu. (Djan. apost. 15. 28.)

Se ve, da je vesoljni zbor nezmotljiv samo le v svojih določbah ino izrekih, ki zadevajo kerščansko vero ino kerščansko nraavnost, ali sploh vero Kristusovo, saj je Jezus le samo h temu cilu svoji cerkvi podelil posebni dar nezmotljivosti.

Naposled vam še tu naznanjam, da vsaki, ki se hoče odpustkov od 1. junija t. l. do končanja cerkvenega zbora vdeležiti, mora:

- a) vredno prejeti sakramenta sv. pokore ino presv. Rešnega Telesa;
- b) se postiti en teden, ki ni kvatern teden, 3 dni, namreč: sredo, petek in saboto;
- c) dati milošno, kakoršno po svojem premoženju zamore;
- d) obiskat cerkev in ondi moliti na namen sv. Očeta.

Opomniti se tu mora, da ni treba vsih tih dobrih del v ednem tednu opraviti ino da se te dela, zlasti kar je rečeno o obiskovanju cerkev, iz posebne pobožnosti tudi večkrat opravljati smejo, ako ravno se sv. odpustki le enkrat zadobijo.

Cerkve obiskavali ino ostale za prejemo odpustkov naložene dela pobožnosti opravljali bomo skupej v poznejem jesenskem času. Kdor pa do tistega časa čakati ne more ali noče, naj pa gori naznanjene dobre dela poprej opravi. Zavolj tega imenujem za Marburško mesto že zdaj cerkve, katere se naj tu obiskujejo. Te cerkve so: 1. stolna cerkev sv. Janeza Kerst., 2. cerkev sv. Alojzija ino 3. farna cerkev sv. Marije Device v predmestu.

V krajih po deželi, kjer imajo le edno cerkev, velja, ako se ta cerkev za odpustke dvakrat obiše. Tamo pa, kjer je več cerkev naj domači dušni pastir ukažejo, katere cerkve se obiskati morajo. Zadosti je, dve cerkvi za obiskovanje odkazati ondi, kjer več cerkev imajo.

Kar zadene gori omenjeno skupno obiskovanje cerkev, bodo vam dušni pastirji, kadar že bo cerkveni zbor v Rimu zbran, dneve napovedali v katerih bote cerkve obiskavali. Cerkve obiskavali bote pa tako: Sv. roženkranc moleči pojdete z procesijo v odkazano cerkev; ondi bote imeli pristojno pridgo, potem sv. mešo z 2 žegnama, pri kateri bodo pred poslednem žegnomo mešnik molili priloženo molitev za odpustke, 5 Očenašev, 5 Češena si Marija ino apostolsko vero.

Popotnikom — naj si bodo na morji, ali na suhi zemlji — so dovolili sv. Oče, dobre dela za prejemo odpustkov naložene opravljati, kadar domu pridejo. Spovedniki so pooblasteni, bolnikom, jetnikom in vsim, ki ne morejo opraviti vse te za odpustke naložene dela, n. p. ki cerkev obiskati ne morejo, — jim ali druge dobre dela naložiti, ali pa opravljanje omenjenih dobrih del preložiti na drugi čas; otrokom pa, ki še nikdar pri sv. obhajilu niso bili, prejemo presv. Rešnega Telesa opustiti. Tudi sme vsaki spovednika, kateregakolj hoče, za prejemo gori omenjenih odpustkov si izvoliti.

V Marburgi na praznik sv. sv. apostolov Petra ino Pavla (29. junija) 1869.

Jakob Maksimilian,

knezoškof.